

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w O.
o wynagrodzenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 lipca 2013 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń w P.
z dnia 14 września 2012 r., sygn. akt VI Pa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej 900 (dziewięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 14 września 2012 r. Sąd Okręgowy w P. oddalił apelację powoda W. K. w sprawie przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w O. o wynagrodzenie.

Wyrok ten zaskarżył skargą kasacyjną powód. W ocenie pełnomocnika powoda w niniejszej sprawie wyłoniła się potrzeba dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 32k ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej w jego pierwotnym brzmieniu jako budzącego poważne wątpliwości oraz wzajemnego stosunku art. 32k w jego pierwotnym brzmieniu do art. 151⁵ k.p.

Zdaniem skarżącego istotne jest wyjaśnienie, czy: a) w świetle art. 151⁵ k.p. na ordynatorze oddziału szpitalnego spoczywa obowiązek stałego pozostawania w gotowości do udzielania świadczeń medycznych w postaci przyjazdu z domu na podległy mu oddział szpitalny poza normalnymi godzinami pracy na wezwanie pochodzące od lekarza dyżurującego w tym czasie na oddziale, celem udzielenia konsultacji zdrowotnej lub celem udzielenia świadczenia zdrowotnego pacjentowi, którego stan wymaga natychmiastowej interwencji lekarskiej; b) za wynikający z treści stosunku pracy obowiązek ordynatora oddziału szpitalnego do stałego pozostawania w gotowości poza normalnymi godzinami pracy, aby w razie wystąpienia uzasadnionej potrzeby przyjechać z domu na podległy ordynatorowi oddział szpitalny na wezwanie pochodzące od lekarza dyżurującego w tym czasie na oddziale celem udzielenia konsultacji zdrowotnej lub celem udzielenia świadczenia zdrowotnego pacjentowi, którego stan wymaga natychmiastowej interwencji lekarskiej, ordynatorowi oddziału szpitalnego należy się wynagrodzenie, o którym mowa w art. 32k ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej w jego pierwotnym brzmieniu, czy jest to jedynie nieodpłatny obowiązek ordynatora płynący z treści art. 151⁵ k.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, względnie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeśli zachodzi nieważność postępowania lub jeśli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wniesiona w sprawie skarga nie spełnia żadnej z tych przesłanek.

W wypadku powołania się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. konieczne jest sformułowanie wątpliwości i wykazanie, że są one poważne oraz przedstawienie wyводу dotyczącego rozbieżności w orzecznictwie sądowym (postanowienie Sądu Najwyższego z 13 grudnia 2007 r., sygn. akt I PK 233/07). Potrzeba wykładni jako okoliczność uzasadniająca rozpoznanie skargi kasacyjnej musi dotyczyć treści

przepisów, które były (powinny być) zastosowane w sprawie (zob. np. postanowienie SN z 17 marca 2003 r., I PK 433/02, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2004 r., II PK 7/04, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 23 marca 2004 r., II UK 423/03, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 15 marca 2005 r., II UK 204/04, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 2005 r., II UK 265/04, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 19 kwietnia 2005 r., I UK 374/04, niepubl.; postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2005 r., III PK 67/05; niepubl.). Pełnomocnik powoda powołuje całe artykuły, bez wskazania konkretnej jednostki redakcyjnej przepisu (paragrafu, punktu). W ocenie Sądu Najwyższego z uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wynika, aby w sprawie występowała potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżący nie kwestionuje, że nie zarządzano w szpitalu gotowości do pracy, o której mówi art. 32k ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej. Z art. 151⁵ k.p. nie wynika obowiązek ordynatora pozostawania w gotowości do pracy. Taki obowiązek może być nałożony na podstawie art. 32k ust. 1 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, który jest przepisem szczególnym do art. 151⁵ § 3 k.p. Z niezwykle ogólnikowego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie wynika nic innego, a w szczególności, że jakiegokolwiek roszczenie w związku ze stanem faktycznym (np. z tym, że był wzywany, świadczył pracę i mu nie płacono) mu się należało.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ k.p.c.

aw